

[Karen Højte Jensen]

slutte os. Vi finder, at det er en stærk forbedring.

Mariann Fischer Boel (V):

Lovforslag nr. L 108 om ændring af lov om lægemidler m.v. indeholder for det første en revision af hele problematikken om reklamer for lægemidler.

§ 27 i forslaget forbyder reklamer over for offentligheden af receptpligtige lægemidler. Det er en tydeliggørelse, men ikke nogen reel ændring af den tilstand, vi har i øjeblikket.

Lægemedelreklamer har tidligere skullet forhåndsgodkendes af Sundhedsstyrelsen, men da der i Justitsministeriet er blevet rejst tvivl om lovligheden med henvisning til censurparagraffen, foreslås denne forhåndsgodkendelse ophævet. For fortsat at sikre, at reklamer for lægemidler har et sagligt indhold og ikke vildleder mere, end de vejleder, lægger lovforslaget op til en mere præcis regelfastsættelse på det område og også nogle skærpede krav. Reklamer over for offentligheden skal indeholde objektive oplysninger om pris, virkninger og bivirkninger, og mere generelle udsagn om et lægemiddel vil ikke blive tilladt. Gældende praksis om, at reklamer ikke må indeholde postulatet om, at virke imod alvorlige sygdomme, fastholdes.

Sundhedsstyrelsen skal i øvrigt også have mulighed for at komme med en forhåndsgodkendelse af en reklame, dog mod erlæggelse af et gebyr. For at give Sundhedsstyrelsen mulighed for at føre en effektiv kontrol med reklamer, skal materialet opbevares hos dem, der reklamerer, og være til rådighed for styrelsen, hvis de enten på basis af mistanke om misbrug eller ved en almindelig stikprøvekontrol kommer på besøg i virksomheden.

Der vil også ved lovforslaget blive givet snævrere grænser for de forskellige medicinalfirmaers mulighed for at give gaver til de mennesker, der er ansat og beskæftiget inden for branchen, så det, man kan kalde irrelevante faktorer, ikke indvirker på valg af lægemiddel eller leverandør.

Endelig frafaldes i forslaget forbudet mod at reklamere i radio, i det fri og i offentligt tilgængelige lokaliteter fuldstændig. Det kan vi overhovedet ikke opretholde efter det ny reklamedirektiv. Derimod fastholdes forbudet mod at reklamere i tv, men det er klart, hvad flere ord-

førere også har været inde på, at vi ikke kan undgå reklamer over satellit-tv på udenlandske kanaler. Jeg er meget tilfreds med, at tv-problematikken vil blive revurderet, hvis danske medicinproducenter på den måde vil få ulige konkurrencevilkår.

For at give Sundhedsstyrelsen mulighed for at udarbejde statistikker og prisindeks og overvåge forbrugerprisudviklingen på medicin foreslås det, at styrelsen får en klar hjemmel til at indhente oplysninger om omsætning og priser fra apoteker og medicinalfirmaer. I dag bliver prisændringer videregivet af Dansk Lægemedelstatistik, men vi mener, at der her er tale om en myndighedsopgave, så derfor sigter forslaget mod, at disse opgaver fremover varetages af Sundhedsstyrelsen. Det vil betyde, at apoteker fremover vil modtage priser og prisændringer fra styrelsen i stedet for som i dag fra Apotekerforeningen, og gebyrer herfor skal fremover erlægges til Sundhedsstyrelsen.

I Venstre er vi positive over for de forskellige elementer i lovforslaget, og vi vil tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Birgitte Husmark (SF):

Det er et forholdsvis kompliceret lovforslag, og det relaterer delvis til et Rådsvorslag. Det er måske nok hovedindholdet af det, nemlig at der nu åbnes for tilladelse til at reklamere for håndkøbsmedicin i alle medier bortset fra tv. Det vil sige, at man kan se reklamer for de præparater, jeg nævnte før i min korte bemærkning, hænge i S-tog, og man kan se reklamer præsenteret i biograferne. Man vil på den måde kunne risikere et fuldstændig usagligt øget forbrug, og det har vi, dengang Rådsdirektivet var til forhandling i Markedsudvalget, udtrykt vores reservation over for og vores dybe betænkelighed ved. Men det er desværre blevet til et Rådsdirektiv, som vi er nødt til at rette os efter.

Som jeg sagde til fru Tove Lindbo Larsen, er en af vejene at gå at se på, om sortimentet af håndkøbsmedicin er det rigtige eller der skal foretages nogle stramninger. Indtil nu er ministeren gået den modsatte vej: at overføre flere og flere receptpligtige præparater til håndkøb, måske sammenhængende med, at man kan benytte lejligheden til at formindske eller fjerne tilskuddet fra håndkøbspræparater. Det mener vi er en forkert vej at gå. Det ønsker vi bestemt ikke, og vi håber, det kan blive anderledes.